

WTO-medlemmer behandles som landets egne statsborgere.

Hidtil har kun Pariserkonventionen haft regler om gensidig prioritet. Efter TRIPS-aftalen udvides anerkendelsen af prioritet til også at omfatte lande, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen, men som har tiltrådt WTO-overenskomsten. I den gældende lov er det muligt at søge prioritet fra ansøgninger, der stammer fra lande, som har en lovgivning, der modsvarer den danske, selvom dette land ikke har tiltrådt Pariserkonventionen. Som følge af ændringen kræves der nu en udtrykkelig bi- eller multilateral aftale mellem Danmark og de lande, som ikke har tiltrådt Pariserkonventionen for at kunne opnå prioritet fra ansøgninger indleveret i disse lande. Et eksempel på en sådan aftale er WTO overenskomsten.

Bestemmelsen forudsætter, at de rettigheder som gives til danske ansøgere i fremmede lande jf. den bi- eller multilaterale aftale i det væsentlige stemmer overens med de danske regler. Dette vil betyde, at kun mindre materielle forskelle er acceptable.

Stk. 2 bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastlægge regler om prioritet jf. stk. 1. Det vil sige, at ministeren kan fastlægge de nærmere regler for den gensidige anerkendelse efter TRIPS aftalen. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 12

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen, der svarer til den gældende lovs § 6. Bestemmelsen vedrører muligheden for at videreføre en tidligere indleveret patentansøgning som en brugsmodelansøgning. Dette kaldes en "forgrening" fra en tidligere patentansøgning. Reglen kendes fra den tyske brugsmodellovs § 5 og kaldes i tysk ret "abzweigung". Tilsvarende hedder det på engelsk "splitting off".

Stk. 1 fastslår, at ansøgeren, på basis af en tidligere indleveret patentansøgning, kan indlevere en brugsmodelansøgning og bibeholde den oprindelige prioritetsdato. Muligheden for forgrening kan tænkes anvendt i de tilfælde, hvor en patentansøger helt eller delvis får afslag på sin patentansøgning på grund af manglende opfindeshøjde. Bestemmelsen kan dog også bruges, selvom ansøgeren ønsker at bibeholde sin patentansøgning.

I stk. 2 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om, hvilke formalia der skal være opfyldt, for at forgrening skal kunne finde sted.

Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgningers og registrerede brugsmodellens behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 13

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 1. Bestemmelsens stk. 1 definerer patentmyndigheden, der består af Patent- og Varemærkestyrelsen, der træffer afgørelse i sager i første instans og af ankeinstansen benævnt Ankenævnet for Patenter og Varemærker. Bestemmelsen er enslydende med patentlovens § 7, stk. 1. Bestemmelsen indeholder ikke en gengivelse af patentlovens § 7 stk. 2 – 4, som udstikker rammerne for Patentankenævnet. Årsagen er, at hjemlen til at nedsætte et ankenævn kun bør forefindes i en enkelt lov. Ankenævnets kompetence skal dog fastlægges i den enkelte lov, som ønsker at gøre nævnet kompetent til at behandle retlighedssager. Dette er f.eks. sket ved forslaget § 25.

Den gældende lovs § 7, stk. 2-4 er udskilt til en selvstændig bestemmelse i § 14.

Til § 14

Denne bestemmelse fastlægger de nærmere krav til brugsmodelansøgninger. Bestemmelsen er opsætningsmæssigt ændret i forhold til patentlovens § 8, med henblik på at lette forståelsen. Ændringen har ikke til hensigt at etablere en forskellig praksis mellem brugsmodel- og patentområdet.

Stk. 1 fastlægger, at ansøgninger om brugsmodelbeskyttelse indleveres til Patent- og Varemærkestyrelsen, og at der skal betales et gebyr for ansøgningen.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 7, stk. 3 og patentlovens § 8, stk. 2, 3. pkt. og fastslår, at frembringelsen i ansøgningen skal være så tydeligt beskrevet eller vist, at en fagmand på baggrund heraf kan udøve frembringelsen. Af forslaget § 19 fremgår det, at patentmyndigheden ikke inden registrering skal påse, om disse betingelser er opfyldt. Imidlertid kan enhver efter registreringen anmode patentmyndigheden om at påse, om betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt, jf. forslaget § 50, stk. 1. Manglende opfyldelse af betingelsen kan medføre hel eller delvis ugyldiggørelse af registreringen i henhold til forslaget § 52 eller ugyldiggørelse i henhold til forslaget § 47. Det skal blot fremgå af kravene, hvad der ønskes beskyttet, ligesom beskrivelse og tegninger i forening skal være så tydelige, at en fagmand kan udøve frembringelsen på baggrund heraf.

Stk. 3 svarer til patentlovens § 8, stk. 2, 4. pkt. Dette stykke vedrører produkter fremstillet ved en mikro-